

UOHSX0078BWY

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R101/2015/VZ-18407/2015/322/LKo

Brno: 20. července 2015

V řízení o rozkladu ze dne 8. 4. 2015 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne podaném navrhovatelem –

- **Vegacom a.s.**, IČO 25788680, se sídlem Novodvorská 1010/14, 142 01 Praha 4 – Lhotka, proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S1004,1063/2014/VZ-6337/2015/511/JNp ze dne 24. 3. 2015, vydanému ve správním řízení vedeném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –
  - **Ředitelství silnic a dálnic ČR**, IČO 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4, učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**I/23 Nezbytné úpravy technologických zařízení Pisáreckého tunelu Brno - obnova řídicího systému**“ v jednacím řízení bez uveřejnění zahájeném odesláním písemné výzvy k podání nabídek ze dne 24. 9. 2014, jehož dalšími účastníky jsou navrhovatel –
  - **NEXT CONSTRUCTION s.r.o.**, IČO 24803693, se sídlem Americká 177/35, 120 00 Praha 2, a vybraný uchazeč, společnosti –
  - **ČD – Telematika a.s.**, IČO 61459445, se sídlem Pernerova 2819/2a, 130 00 Praha 3,
  - **AŽD Praha s.r.o.**, IČO 48029483, se sídlem Žirovnická 2/3146, 106 17 Praha 10,
- které za účelem podání společné nabídky uzavřely dne 29. 9. 2014 společenskou smlouvu podle § 2716 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S1004,1063/2014/VZ-6337/2015/511/JNp ze dne 24. 3. 2015

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 13. 11. 2014 Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel návrh navrhovatele – Vegacom a.s., IČO 25788680, se sídlem Novodvorská 1010/14, 142 01 Praha 4 – Lhotka (dále jen „**navrhovatel Vegacom**“), ze dne 11. 11. 2014 (dále jen „**návrh ze dne 11. 11. 2014**“) na přezkoumání úkonů zadavatele – Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4 (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „I/23 Nezbytné úpravy technologických zařízení Pisáreckého tunelu Brno - obnova řídicího systému“ v jednacím řízení bez uveřejnění zahájeném odesláním písemné výzvy k podání nabídek ze dne 24. 9. 2014 (dále jen „**veřejná zakázka**“), jímž se navrhovatel Vegacom domáhal uložení zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku. Dnem 13. 11. 2014, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele Vegacom, bylo podle § 113 zákona zahájeno správní řízení sp. zn. ÚOHS-S1004/2014/VZ.
2. Dne 8. 12. 2014 obdržel Úřad návrh navrhovatele – NEXT CONSTRUCTION s.r.o., IČO 24803693, se sídlem Americká 177/35, 120 00 Praha 2 (dále jen „**navrhovatel NEXT CONSTRUCTION**“), z téhož dne na přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky, jímž se navrhovatel NEXT CONSTRUCTION domáhal uložení zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku. Dnem 8. 12. 2014, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele NEXT CONSTRUCTION, bylo podle § 113 zákona zahájeno správní řízení sp. zn. ÚOHS-S1063/2014/VZ.
3. Usnesením č. j. ÚOHS-S1004,1063/2014/VZ-1141/2015/511/JNp ze dne 26. 1. 2015 Úřad výše uvedená správní řízení spojil.

---

¹ Pozn.: Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 158 odst. 1 a 2 zákona.

II. Napadené usnesení

4. Dne 24. 3. 2015 vydal Úřad po zjištění všech rozhodných skutečností usnesení č. j. ÚOHS-S1004,1063/2014/VZ-6337/2015/511/JNp (dále jen „**napadené usnesení**“), kterým správní řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), zastavil, jelikož se návrh navrhovatele Vegacom a návrh navrhovatele NEXT CONSTRUCTION staly zjevně bezpředmětnými žádostmi.
5. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že podle článku 1.1 zadávací dokumentace jsou předmětem veřejné zakázky *«dodávky „I/23 Nezbytné úpravy technologických zařízení Pisáreckého tunelu Brno - obnova řídicího systému»*.
6. Dne 30. 9. 2014 zadavatel uzavřel na plnění veřejné zakázky smlouvu (dále jen „**smlouva na veřejnou zakázku**“) s uchazečem –
  - ČD – Telematika a.s., IČO 61459445, se sídlem Pernerova 2819/2a, 130 00 Praha 3,
  - AŽD Praha s.r.o., IČO 48029483, se sídlem Žirovnická 2/3146, 106 17 Praha 10,které uzavřely dne 29. 9. 2014 společenskou smlouvu podle § 2716 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, za účelem podání společné nabídky (dále jen „**vybraný uchazeč**“).
7. Úřad dále uvedl, že usnesením č. j. ÚOHS-S1004,1063/2014/VZ-5321/2015/511/JNp ze dne 26. 2. 2015 stanovil zadavateli lhůtu pro podání informace o tom, v jakém rozsahu byla smlouva na veřejnou zakázku již plněna.
8. V návaznosti na posledně uvedené usnesení obdržel Úřad podání zadavatele ze dne 2. 3. 2015 obsahující informaci o tom, *„že činnosti a dodávky, které byly předmětem plnění zakázky na realizaci nezbytných úprav, byly dokončeny a všechna technologická zařízení ve vazbě na nový řídicí systém jsou plně funkční.“*. Ke zprovoznění všech technologických celků Pisáreckého tunelu a tunelu Hlinky v Brně přitom došlo dle zadavatele dne 27. 2. 2015, což zadavatel doložil zkušebními protokoly komplexních zkoušek technologických zařízení.
9. Úřad v návaznosti na výše uvedené dospěl k závěru, že veřejná zakázka, v níž se navrhovatelé Vegacom a NEXT CONSTRUCTION svými návrhy domáhali uložení zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku, byla ke dni 27. 2. 2015 splněna, čímž se staly návrhy těchto navrhovatelů zjevně bezpředmětnými, a nastala tedy skutečnost, která je důvodem pro zastavení správního řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. S ohledem na skutečnost, že předmět plnění veřejné zakázky je již splněn, rozhodl Úřad o zastavení správního řízení.

III. Námitky rozkladu

10. Dne 8. 4. 2015 obdržel Úřad proti napadenému usnesení v zákonné lhůtě rozklad navrhovatele Vegacom z téhož dne. Navrhovatel Vegacom v podaném rozkladu namítá, že Úřad dle jeho názoru nedbal povinností a zásad upravených ve správním řádu, zejména zásady legality (zákonnosti), zásady ochrany legitimního očekávání, zásady zákazu zneužití pravomoci resp. zákazu zneužití správního uvážení. Výše uvedené navrhovatel Vegacom dovozuje zejména ze skutečnosti, že Úřad rozhodl pouze procesně, bez meritorního

přezkoumávání úkonů zadavatele a že při svém rozhodování Úřad pominul, že se navrhovatel Vegacom domáhal nejen zákazu plnění uzavřené smlouvy, nýbrž i uložení sankce za spáchaný delikt.

11. Navrhovatel Vegacom namítá, že otázkou procesního zastavení se zabýval např. Krajský soud v Brně (dále jen „**Krajský soud**“) ve svém rozsudku sp. zn. 62 Af 110/2012 ze dne 17. 4. 2014 (dále jen „**rozsudek 62 Af 110/2012**“), v němž konstatoval, že měl Úřad zastavit správní řízení podle § 118 zákona a nikoli podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu a dále, že „*je v souladu s principem dobré správy uvést i ty z podmínek tam uvedených, které by pro uložení nápravného opatření splněny byly.*“ Stejný názor dle navrhovatele Vegacom pak plyne z rozsudku Krajského soudu sp. zn. 62 Af 105/2013 ze dne 4. 12. 2014 (dále jen „**rozsudek 62 Af 105/2013**“). Navrhovatel Vegacom uzavírá, že z výše citované judikatury plyne obecná povinnost Úřadu rozhodnout o žádosti na přezkoumání úkonů zadavatele meritorně i v případě, že zadavatel již uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem a to za účelem zjištění, zda se zadavatel dopustil spáchaní správního deliktu či nikoli.
12. Navrhovatel Vegacom dále namítá, že není zřejmé, z jakého důvodu vyzval Úřad zadavatele k podání informace o tom, v jakém rozsahu byla veřejná zakázka realizována až dva měsíce po avizovaném termínu dokončení (31. 12. 2014). Úřad dle navrhovatele Vegacom navíc rozhodl více než 4 měsíce po samotném zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.

Závěr rozkladu

13. Na základě výše uvedeného se navrhovatel Vegacom domáhá, aby předseda Úřadu napadené usnesení zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu

14. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu, a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu

Stanovisko předsedy Úřadu

15. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného usnesení v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
16. Úřad tím, že napadeným usnesením správní řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) zastavil, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, na základě kterých jsem přistoupil k potvrzení napadeného usnesení a k zamítnutí rozkladu.

V. K námitkám rozkladu

17. Navrhovatel Vegacom ve svém rozkladu zejména namítá, že Úřad nezohlednil, že se domáhal i uložení sankce zadavateli za spáchaný správní delikt. K této námitce navrhovatele Vegacom konstatuji následující. V části III. návrhu ze dne 11. 11. 2014 označené jako „Návrh opatření“

navrhovatel Vegacom uvedl, že „vzhledem k přesvědčení navrhovatele, že výše popsaný postup zadavatele není v souladu se ZVZ a se základními zásadami zadávacího řízení ve smyslu ust. § 6 odst. 1 ZVZ domáhá se tímto návrhem, aby Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhodl o tom, že zadavatel uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku bez uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení podle § 146 odst. 1 ZVZ, ačkoli je podle zákona povinen toto oznámení uveřejnit a uložit opatření k nápravě tím, že v souladu s ust. § 118 odst. 2 písm. a) uloží zadavateli zákaz plnění smlouvy na předmětnou veřejnou zakázku.“.

18. Z výše citované pasáže návrhu ze dne 11. 11. 2014 vyplývá, že se navrhovatel Vegacom domáhal toliko uložení zakazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku, nikoli uložení sankce zadavateli za jím spáchaný správní delikt. Pravdivost tvrzení navrhovatele Vegacom ohledně petitu jeho návrhu ostatně nevyplývá ani z jiných částí návrhu ze dne 11. 11. 2014 ani z jeho pozdějších vyjádření ke správnímu řízení.
19. Stěžejní pro vypořádání této námitky je však to, že z § 113 odst. 1 zákona je zřejmé, že na návrh stěžovatele (navrhovatele) lze zahájit a vést pouze řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Řízení o uložení sankce zadavateli je odlišným typem správního řízení (čemuž svědčí i úprava obsažená v § 158 odst. 1 a 2 zákona), které je Úřad oprávněn zahájit a vést pouze z moci úřední a jehož jediným účastníkem řízení je zadavatel. Navrhovatel se tedy v návrhovém řízení nemůže domáhat uložení pokuty (či jiné sankce) zadavateli za spáchaní správního deliktu.
20. Správní řízení vedené ve věci návrhu podle § 114 odst. 2 zákona je sice zvláštním druhem řízení, v jehož rámci je premisou (podmínkou) pro uložení nápravného opatření spočívajícího v zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku spáchaní správního deliktu zadavatelem, to však nic nemění na závěrech výše uvedených, tedy, že navrhovatel se i v tomto řízení může domáhat pouze uložení nápravného opatření spočívajícího v zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku, přičemž není oprávněn domáhat se uložení sankce zadavateli. Tuto námitku navrhovatele Vegacom jsem proto neshledal jako důvodnou.
21. Navrhovatel Vegacom dále odkazuje na rozsudek 62 Af 110/2012 a cituje z něj část, v níž Krajský soud dospěl k závěru, že Úřad měl správní řízení zastavit podle zvláštní úpravy v § 118 zákona a nikoli podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Navrhovatel Vegacom ve svém rozkladu explicitně neuvedl, zda se domnívá, že i správní řízení v přezkoumávané věci mělo být zastaveno podle § 118 zákona, nicméně z důvodu přezkoumatelnosti závěrů tohoto rozhodnutí o rozkladu uvádím následující.
22. Dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou. Jak judikoval Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku ze dne 19. 3. 2012, č. j. 8 As 103/2011 – 92 „*důvod pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je dán tehdy, pokud v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně okolností, že rozhodnutí správního orgánu o žádosti již nebude mít pro žadatele význam*“. V návaznosti na citované ustanovení správního řádu a relevantní judikaturu jsem dospěl k závěru, že Úřad postupoval správně a v souladu se správním řádem, když správní řízení zastavil podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť je zřejmé, že v průběhu řízení nastala skutečnost (splnění smlouvy na veřejnou zakázku), v jejímž důsledku již nelze uložit nápravné opatření požadované navrhovatelem Vegacom

v jeho návrhu ze dne 11. 11. 2014 spočívajícím v zákazu plnění z této smlouvy, a nelze tak dosáhnout cíle řízení požadovaného navrhovatelem Vegacom v návrhu ze dne 11. 11. 2014.

23. Dále uvádím, že závěry rozsudku 62 Af 110/2012, na nějž v této souvislosti odkazuje navrhovatel Vegacom, se vztahovaly k odlišnému znění § 118 zákona. V tehdejšímu znění zákona (tedy ve znění účinném do 31. 12. 2009) byla v § 118 zákona *in fine* uvedena formulace „jinak řízení zastaví“. Zejména právě z této formulace Krajský soud dovodil, že měl Úřad správní řízení zastavit podle § 118 zákona a nikoli dle § 66 odst. 1 písm. g) zákona, jelikož se jednalo o speciální právní úpravu pro zastavení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Vzhledem k tomu, že tato formulace byla novelou zákona č. 179/2010 Sb. ze zákona odstraněna, a tedy ke dni zahájení přezkoumávaného zadávacího řízení v něm obsažena není, nelze výše uvedený závěr Krajského rozsudku na přezkoumávaný případ aplikovat. Ostatně k uvedené problematice, tedy zda je v případě, kdy se návrh navrhovatele stane v průběhu řízení zjevně bezpředmětným, možné zastavit správní řízení podle obecné právní úpravy podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu nebo zda je Úřad povinen postupovat podle § 118 zákona, se vyjádřil i NSS ve svém rozsudku sp. zn. 4 As 249/2014 ze dne 31. 3. 2015 (dále jen „**rozsudek 4 As 249/2014**“), v němž dospěl k závěru, že aplikace § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu není nezákonná a je pro navrhovatele ostatně i výhodnější, jelikož v takovém případě nepřijde o složenou kauci.
24. Navrhovatel Vegacom v podaném rozkladu odkazuje opět na rozsudek 62 Af 110/2012 a dále na rozsudek 62 Af 105/2013, z nichž dále dovozuje, že se měl Úřad zabývat i meritem věci, tedy měl přezkoumat, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem či nikoli.
25. Krajský soud v obou rozsudcích konstatoval, že přes zastavení správního řízení z procesních důvodů podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu (resp. § 118 odst. 4 písm. a) zákona) měl Úřad v souladu s principem dobré správy uvést i ty důvody, jež pro uložení nápravného opatření splněny byly. Uvedené rozsudky se sice týkaly řízení o návrhu podle § 114 odst. 1 zákona (před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku) a nikoli návrhu podle § 114 odst. 2 zákona (po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku) tak, jak je tomu v přezkoumávaném případě, nicméně jsem dospěl k tomu, že závěry Krajského soudu shrnuté v tomto bodě odůvodnění jsou aplikovatelné i na případ přezkoumávaný, a proto se k nim vyjadřuji níže.
26. Nejdříve považuji za nezbytné konstatovat, že rozsudek 62 Af 105/2013 byl zrušen rozsudkem 4 As 249/2014, což NSS odůvodnil tak, že „*podle názoru Nejvyššího správního soudu nelze konstruovat nad rámec platné právní úpravy a zákonem stanovené pravomoci Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže povinnost stěžovatele vést řízení i po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, tj. poté, co odpadl předmět řízení, kterým je trvajícím zadávacím řízením, které lze korigovat uložení opatření dle § 118 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách, a vydat de facto deklaratorní rozhodnutí o tom, zda došlo ke kvalifikovanému porušení povinností zadavatele*“. Dospěl jsem k závěru, že obdobně lze výše uvedené závěry NSS aplikovat i na přezkoumávaný případ. V přezkoumávané záležitosti byla předmětem správního řízení dosud nesplněná (zcela či z části nezrealizovaná) smlouva na veřejnou zakázku, jejíž plnění bylo možné zakázat (pozn. k vymezení předmětu řízení blíže např. viz bod 23. a násl. usnesení rozšířeného senátu NSS sp. zn. 8 As 47/2005 ze dne 21. 10. 2008). Splněním smlouvy na veřejnou zakázku se stal návrh navrhovatele bezpředmětným, jelikož došlo k vyloučení možnosti uložit nápravné opatření požadované navrhovatelem Vegacom a tedy k nemožnosti dosáhnout cíle požadovaného navrhovatelem

Vegacom v jeho návrhu ze dne 11. 11. 2014. V souladu se závěry NSS nelze nad rámec platné právní úpravy a zákonem stanovené pravomoci Úřadu konstruovat povinnost Úřadu vést řízení i poté, co se stal návrh navrhovatele Vegacom bezpředmětným, a následně vydat *de facto* deklaratorní rozhodnutí o tom, zda došlo ke kvalifikovanému porušení povinností zadavatele. Ztotožňuji se s navazujícím závěrem NSS v témže rozsudku, že obecný odkaz na zásady dobré správy není případný, jelikož „(...) v principech dobré správy, které jsou pro činnost správních orgánů závazné na základě § 8 odst. 2 správního řádu a byly formulovány v řadě mezinárodních dokumentů [srov. např. Doporučení členským státům o dobré správě schválené výborem ministrů Rady Evropy 20. 6. 2007, č. CM/Rec(2007)7, dostupné na www.coe.int], nenalézám pro závěr krajského soudu oporu. Naopak dobrá správa zahrnuje i povinnost respektovat zásadu proporcionality, která zapovídá správnímu orgánu mj. zjišťování skutečností, které jsou pro rozhodnutí ve věci (již) irelevantní a obtěžování účastníků zasahováním do jejich práv a oprávněných zájmů, není-li to nezbytné pro dosažení zákonem stanoveného účelu (srov. též § 2 odst. 3 a § 3 a § 6 odst. 2 správního řádu)“. Ostatně, jak dovodil i NSS, je nutno zohlednit i skutečnost, že pokud by Úřad pouze v odůvodnění usnesení, jímž by správní řízení pro bezpředmětnost zastavil, uvedl závěr, že zadavatel kvalifikovaným způsobem porušil zákon, neměl by zadavatel možnost domáhat se ochrany proti této části odůvodnění, jelikož výrokem by do jeho právní sféry zasazeno nebylo. S ohledem na výše uvedené jsem neshledal pochybení Úřadu, když napadeným usnesením správní řízení zastavil, bez toho aniž by se zabýval tím, zda postup zadavatele byl v souladu se zákonem či nikoli.

27. Navrhovatel Vegacom dále namítá, že není zřejmé, z jakého důvodu vyzval Úřad zadavatele k podání informace o tom, v jakém rozsahu byla veřejná zakázka realizována až 2 měsíce po avizovaném termínu dokončení (31. 12. 2014). Úřad navíc dle navrhovatele Vegacom rozhodl více než 4 měsíce po samotném zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.
28. Z obsahu správního spisu sp. zn. ÚOHS-1004,1063/2014/VZ jsem zjistil, že dle dodatku č. 1 uzavřeného dne 8. 1. 2015 ke kupní smlouvě na veřejnou zakázku ze dne 30. 9. 2014 byl termín splnění veřejné zakázky stanoven na datum 28. 2. 2015. Úřad stanovil zadavateli lhůtu pro podání informace o tom, v jakém rozsahu byla smlouva na veřejnou zakázku již plněna, usnesením č. j. ÚOHS-S1004,1063/2014/VZ-5321/2015/511/JNp ze dne 26. 2. 2015, jež bylo zadavateli doručeno téhož dne. Tvrzení navrhovatele Vegacom, že Úřad zadavatele k tomuto úkonu vyzval až 2 měsíce po avizovaném termínu dokončení, proto považuji za neodůvodněné, jelikož z výše uvedeného vyplývá, že Úřad vyzval zadavatele 2 dny před předpokládaným termínem splnění veřejné zakázky.
29. K výše uvedeným námitkám dále konstatuji, že ačkoli Úřad nevydal napadené usnesení ve lhůtě stanovené správním řádem, nedodržení lhůty pro vydání rozhodnutí, jež dle § 71 správního řádu v návaznosti na závěry rozsudku Krajského soudu č. j. 62 A 92/2012-64 ze dne 8. 2. 2013 činí v součtu 60 dní, nezpůsobuje samo o sobě nezákonnost napadeného usnesení (srov. viz rozsudek NSS sp. zn. 10 Ads 23/2014 ze dne 22. 5. 2014). V postupu Úřadu při vedení správního řízení jsem ani neshledal prvky svévole, jelikož z obsahu správního spisu sp. zn. ÚOHS-1004,1063/2014/VZ vyplývá, že Úřad v předmětném případě nebyl nečinný, resp. činil celou řadu úkonů směřujících ke zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti (zejména usnesení č. j. ÚOHS-S1004/2014/VZ-26514/2014/511/JNp ze dne 19. 12. 2014, žádost o součinnost č. j. ÚOHS-S1004/2014/VZ-27270/2014/511/JNp

ze dne 19. 12. 2014, usnesení č. j. ÚOHS-S1004/2014/VZ-17052/2014/511/JNp ze dne 14. 1. 2015, usnesení č. j. ÚOHS-S1004,1036/2014/VZ-3755/2015/511/JNp ze dne 11. 2. 2015), a rovněž činil kroky směřující k ustanovení znalce. To samozřejmě neznamená, že by mělo být a priori schvalováno nedodržení lhůty pro vydání rozhodnutí, nicméně v tomto ohledu je třeba upozornit, že správní řád určuje účastníkům řízení jiné právní nástroje k ochraně před průtahy v řízení, zejména institut ochrany před nečinností podle správního řádu, případně žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu.

30. K blíže nespecifikovanému tvrzení navrhovatele Vegacom, že meritorní rozhodnutí pro něj má zásadní význam, a to zejména pro uplatnění případné náhrady škody, konstatuji, že pokud se týká rozhodnutí o rozkladu, jsem povinen zabývat se otázkou významu pro náhradu škody pouze za předpokladu, že postupuji podle § 90 odst. 4 správního řádu, tedy když v řízení o rozkladu nastane skutečnost, jež odůvodňuje zastavení řízení. V přezkoumávaném případě však důvod k zastavení správního řízení nastal již v řízení před Úřadem. Podle § 90 odst. 4 správního řádu jsem tedy nepostupoval, a tedy nejsem povinen význam navrhovatele Vegacom pro náhradu škody v tomto ohledu zkoumat.
31. Pokud směřovala námitka navrhovatele Vegacom k tomu, že již rozhodnutí Úřadu pro něj mělo vliv z hlediska uplatnění náhrady škody vůči zadavateli, konstatuji, že taková odpovědnost není odpovědností státu ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, ve znění pozdějších předpisů, neboť zadávání veřejných zakázek není výkonem veřejné moci, jde o vysoce formalizovaný civilní kontraktační proces převážně kogentně upravený zákonem. Případná odpovědnost zadavatele za škodu způsobenou navrhovateli Vegacom je tedy občanskoprávním odpovědnostním vztahem, jehož posouzení je v pravomoci obecných soudů, jež jsou rovněž kompetentní k posouzení základního předpokladu vzniku odpovědnosti zadavatele za škodu spočívajícího v tom, zda došlo k porušení povinností zadavatele vyplývajících ze zákona. Dospěl jsem tedy k závěru, že ani v tomto ohledu nelze považovat napadené usnesení za vadné resp. nesprávné či nezákonné, jelikož procesní usnesení bez meritorního posouzení nezpůsobuje navrhovateli Vegacom jakoukoli překážku pro případné budoucí uplatnění náhrady škody.
32. S obecným konstatováním navrhovatele Vegacom, že Úřad porušil zásadu legality (zákonosti), zásadu ochrany legitimního očekávání, zásadu zákazu zneužití pravomoci resp. zákazu zneužití správního uvážení jsem se vzhledem k výše uvedenému vypořádání jednotlivých navazujících námitek navrhovatele Vegacom neztotožnil. Napadené usnesení bylo vydáno Úřadem v souladu se zákonem a ostatními právními předpisy, v rozsahu pravomoci Úřadu vymezené v § 112 zákona, tedy v souladu se zásadou legality a zásadou zákazu zneužití pravomoci. Z obsahu podaného rozkladu není zřejmé, jak měl Úřad zneužít institut správního uvážení, přičemž po přezkoumání případu jsem nedospěl k závěru, že by se Úřad dopustil jakéhokoliv nepřipustného vybočení z mezí správního uvážení.
33. Konečně jsem ani nedospěl k závěru, že by Úřad porušil zásadu legitimního očekávání, jelikož navrhovatel Vegacom ve svém rozkladu poukazoval pouze na dva rozsudky Krajského soudu, z nichž jeden již byl zrušen NSS. Výše uvedené rozsudky proto nelze považovat za ustálenou správní praxi, jež byla s to založit legitimní očekávání navrhovatele Vegacom. Současně jsem neshledal, že by existovala taková ustálená rozhodovací praxe Úřadu,

jež by tvrzení navrhovatele Vegacom podporovala a byla tedy s to založit jeho legitimní očekávání.

VI. Závěr

34. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení z důvodů uváděných v rozkladu.
35. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené usnesení změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Vegacom a.s., Novodvorská 1010/14, 142 01 Praha 4 – Lhotka
2. Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4
3. NEXT CONSTRUCTION s.r.o., Americká 177/35, 120 00 Praha
4. ČD – Telematika a.s., Pernerova 2819/2a, 130 00 Praha 3

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy